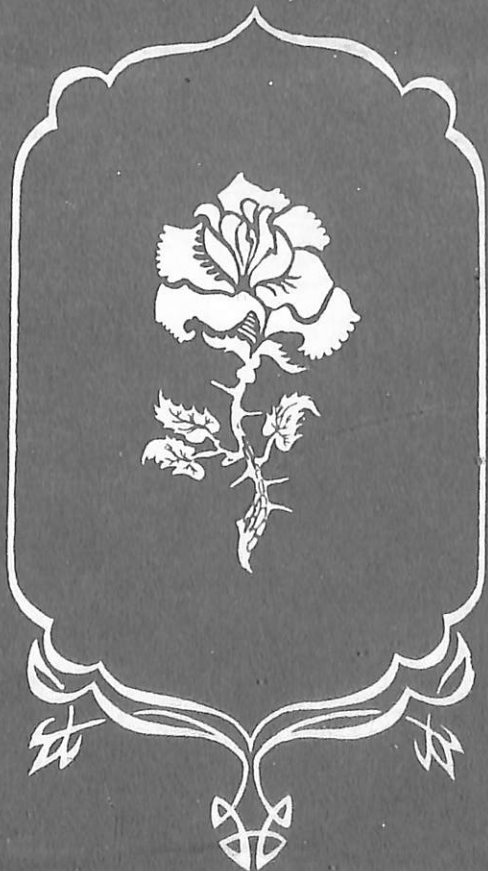
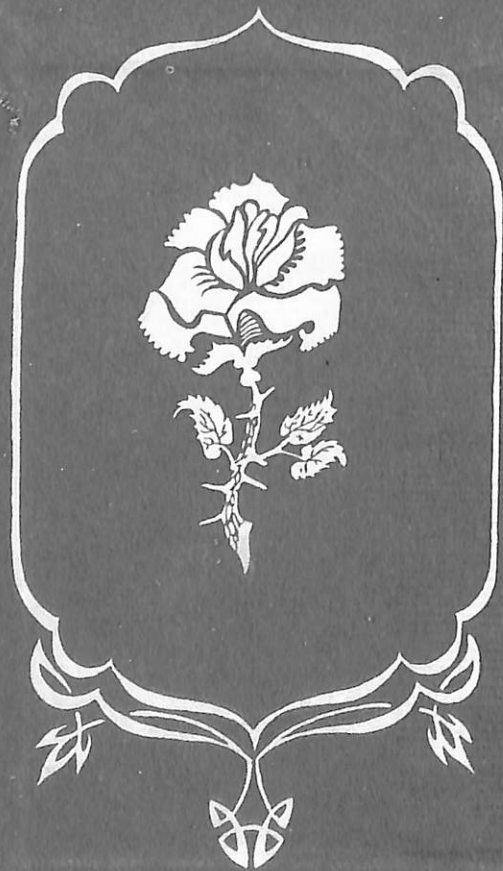

МУДРІСТЬ НАРОДНА

Збірник тридцять перший

Я
И

—
ІА
І

ІА
О

иїв
ури
ро»
1981

АРАБСЬКІ ПРИСЛІВ'Я
ТА ПРИКАЗКИ

Упорядкування
Тетяни Лебединської

Вступна стаття
Ігоря Лебединського

Київ
Видавництво художньої літератури
«Дніпро»
1981

И(Араб)
А79

З арабської переклали
ТЕТЯНА ЛЕБЕДИНСЬКА
та **ЮРІЙ КРУГЛЯК**

В збірник вошли лучшие пословицы
и поговорки, отображающие многовеко-
вой опыт арабских народов, их историю
и обычаи.

А $\frac{70500-180}{M205(04)-81}$ 163.80. 4703000000

© Видавництво «Дніпро», 1981 р.

СЛОВО ДО ЧИТАЧА

Перші збірники арабського фольклору з'явилися у середньовіччя, понад тисячу років тому. Започаткував цю справу філолог та літературознавець Хамза аль-Ісфгані (помер між 961—970 рр.), зібравши тисячу вісімсот відомих тоді прислів'їв та приказок. Послідовниками Хамзи стали аль-Хасан аль-Аскарі (пом. у 1005 р.) та найвидатніший фахівець у цій галузі аль-Майдані (пом. у 1124 р.). Праці цього фольклориста, зокрема, зібрання арабських прислів'їв та приказок, широко відомі й сьогодні — їх вивчають, ними користуються. На протязі багатьох століть покоління арабських філологів та літературознавців досліджують усну народну творчість, зафіксовану в писемних пам'ятках. Багато прислів'їв та приказок міститься в таких творах, як: казки «1001-ої ночі», «Повість про Антара», «Носій та його сім дочок», «Повість про Лейлу та Меджнуна», «Повість про Камар аз-Замане» та в бага-

тьох інших творах арабського фольклору. Інтерес до цих пам'яток не охолов і сьогодні. Тільки у 1978 р. вийшли у світ два збірники прислів'їв та приказок йорданських та іракських,— один в Аммані, столиці Йорданії, другий — в Багдаді, столиці Іраку. Цікаво, що в обох наведено численні пояснення, тлумачення, різночитання, тобто вони являють собою не тільки літературні джерела, а й наукові праці, причому досить обсягові.

Пілідно використовують прислів'я та приказки сучасні письменники Арабського Сходу, понад двадцять країн Азії та Африки. Найбільш показовою щодо цього є творчість класиків Маруна Аббуда (Ліван) та Тахи Хусейна (Єгипет). Скарби «крилатих» висловів у них величезні. Використання фольклору збагатило їхні твори, надало їм особливої виразності й колориту. До усної творчості часто звертається також лауреат Ленінської премії за зміцнення миру і дружби між народами 1980 року єгипетський письменник Абд ар-Рахман аль-Хамісі, який змушений зараз жити за межами своєї батьківщини. Арабський фольклор здавна привертає увагу сходовознавців Західної Європи та Росії. Так, у 1839 році

в Німеччині був виданий тритомник арабських прислів'їв та приказок, перекладених латинською мовою з доданням до них ґрунтовним коментарем. Згодом чимало таких збірок з'явилося в Англії, Франції, Росії, Італії та інших країнах. Не всі вони були відтворені з мови оригіналу, що, безперечно, позначилося на їх художній вартості. Велику дослідницьку роботу з питань арабського фольклору здійснив відомий український сходовознавець, академік А. Ю. Кримський.

Приказки та прислів'я Арабського Сходу — невід'ємна частина скарбниці світового фольклору. Тематика їх перегукується з тематикою усної творчості інших народів — утвердження високих моральних принципів, засудження різних людських вад, висміювання негативних рис характеру тощо. Проте звучать вони своєрідно й неповторно. Та суть не так у східній екзотиці, хоча, певна річ, її не можна обминати увагою, як у своєрідності життєвого укладу, що позначається на самому мисленні людей. От хоча б узяти брехню. Її засуджують усі — й українці, й англієць, й корейці, й мексиканці. Але зовсім не так, як це роблять араби у своїй приказці «Сором-

но не тому, хто бреше, а тому, хто слухас». Тут наче все поставлено з ніг на голову. Коли вдуматися — усе на своєму місці. Тому, хто бреше, зовсім не соромно, бо він би не брехав, якби мав сором. А тому, хто слухав й розумів, що це брехня, повинно бути справді соромно і за себе, і за брехуна.

До скарбниці світового фольклору араби додали в образному відображенні дещо таке, чого інші народи не зафіксували у своїй творчості. Часті міжусобиці, чвари, інтриги, чудернацькі форми рабства в минулому та непостійність у теперішньому, сучасному, сприяли виникненню, наприклад, таких приказок: «Вільній людині на землі просторо», «Краще згуртувати народ, аніж армію збільшувати», «Краще смерть, ніж втеча» та ін.

Багато прислів'їв та приказок висловлені в поетичній формі, вони заримовані, по-арабськи звучать як короткі вірші. Це, на жаль, не завжди піддається перекладу, бо мелодика арабського вірша досить відмінна від європейського. Проте деякі віршовані переклади українською мовою близькі за поетичним звучанням до арабського оригіналу. Наприклад:

«Як хліба досхочу нема —
про пряники казати дарма».

«Коли мудрець помиляється,
цілий світ за ним спотикається».

«Часто бити — розумного дурнем
робити».

«Розумний зрозумів —
лише моргни,
а дурний не втямить,
хоч і штовхни».

У збірнику представлено прислів'я і приказки багатьох арабських країн, включаючи країни Північної Африки, Аравійського півострова. Звичайно, їм властиві свої, специфічні особливості, обумовлені різницею в побуті, діалектах, історичній долі, природі та звичаях. В Йорданії, зокрема, популярна приказка: «Запалив свічку, шукав цілий тиждень, а знайшов віду!» Іронічна суть її зрозуміла лише тим, хто живе на березі Червоного моря. Віда — дрібна біла черепашка. Цими черепашками весяне усе узбережжя, але яких, наприклад, не зустрінемо в Судані або в Саудівській Аравії. Прислів'я «Він показав йому зорі

вдень» походить з Єгипту й виникло за обставин жорстокого поводження феодалів з простим людом¹. Когось так мордували, що в очах йому потьмарилось, і він побачив зірки, які заблищали серед білого дня. Приказка «Ану, давай, хто кого!» — сказав ніж цибулині вживається в Марокко, та навряд чи відома на Бахрейнських островах. Вона знову натякає на владу можновладних, що пригнічують народні маси. Найбільш вживане в Алжирі прислів'я «Спільне горе легше пережити» свідчить про єднання людей, про їх силу, коли вони разом борються з лихом, що звалилось на них.

В арабському фольклорі можна вловити мотиви класової боротьби. «Що багатому — хвороба, те біднякові — ліки», — говорить одна приказка. Інша — «Собачому законів ніхто коритись не стане», а третя висловлює пораду: «Від скорпіона один порятунок — розчавити його».

¹ Це прислів'я сприймається як лайка; найбільш близький йому відповідник в українській мові: «Я покажу тобі чорта лисого».

Виникаючи в середовищі трудячого люду і відбиваючи досвід мільйонів, прислів'я та приказки зі свого боку впливають на народ, формують суспільну думку і діяння нових поколінь, пробуджують ненависть до гнобителів.

В арабів сильно розвинене почуття батьківщини. Переважна більшість осілих жителів (кочівників залишилось мало) взагалі ніколи не бували за межами своєї країни, навіть за межами свого селища. Поїздка до іншого міста — це подія, до якої готуються довго і ретельно. Потрапивши за надзвичайних обставин — війни, голоду, вигнання — в чужий край, родини зберігають традиційний побут, віками складену спільність, весь час прагнуть «додому». Це, звичайно, відбилося і в фольклорі: «Краще погоріти, ніж на чужині жити», «На чужині найдорожче — вітчизна», «Батьківщина люба, навіть коли помираєш».

Подібні прислів'я та приказки виховують у людей почуття патріотизму. Особливе місце у збірнику відведено прислів'ям та приказкам антирелігійного характеру. Вони свідчать, що народ у душі зовсім не так ставиться до ісламу, як про це говорять апологети й проповідники мусульманства, служителі

культу, що є сьогодні відчутною підтримкою імперіалістичних сил.

«Коли пальми зрубають, аллах почне діяти», — мовить народна мудрість. Народ іронізує, не вірячи в поміч небесних сил, що завжди спізнюється. З цією приказкою перегукуються дві інші: «Аллах дарує сережки безвухому», «Аллах підсипас смаженого гороху беззубому».

До пари аллаху й служителі культу: «У мусульман ледар — дєрвіш...».

Дошкульне слово б'є не тільки по мулах, імамах та дєрвішах. «Дружину від прочан ховай подалі», — повчас народна мудрість. Справді, хіба тільки дружину? Подружжя тут має збірне значення. Якщо ми звернемося до відомої трилогії «Дні мого життя» Тахі Хусейна, то дізнаємося про навалу прочан та іншого мандрівного люду. Класик сучасної арабської літератури пише, що після цієї навали в декого зникла домашній посуд і навіть килими... А приказки зазирають далі. Одна з них говорить: «Мельник краде жмєнями, аллах бере мулами».

Довідавшись, що з кимось скоїлась біда, араб поспівчуває бідоласі таким словом: «Нещасніший за щура в мечеті».

Згідно з шариатом¹ — мусульманським законодавством — кримінальні, цивільні та інші злочини розглядаються на підставі того, що з цього або подібного приводу мовиться в корані та інших священних книгах. І досі суди шариату діють у багатьох арабських країнах, особливо поширені вони в Саудівській Аравії, Омані, Судані. Прислів'я та приказки досить часто натякають на правові питання.

Приказка «Кров не змивається кров'ю» суперечить одному з основних канонів шариату, коли за нанесену рану слід завдати такої ж рани своєму суперникові, на вбивство відповісти вбивством. Деякі релігійні канони, пов'язані із розлученням чоловіка з дружиною, справді дивовижні. Розлучитися з дружиною легко — досить тричі у присутності свідків вигукнути: «Я розлучаюся з тобою!» Але якщо це сталося у хвилину гніву? Було сказано необдумано, зопалу? Сло-

¹ Ш а р і а т — дослівно перекладається як «правильний, дійсний шлях», яким слід йти. Шариат не зазнав по суті змін з X ст., коли були канонізовані його постулати.

во назад взяти не можна. А як повернути собі дружину? Шаріат вимагає, щоб розлучена жінка вийшла заміж за іншого (мустахіля), а потім розлучилася з ним, аж тоді вона знову може стати дружиною свого колишнього нестриманого на слово чоловіка.

Чоловік добирає своїй дружині, з якою він розлучився, тимчасового чоловіка — чи горбатого, чи кульгавого, а то й зовсім немічного, платить йому — спочатку за одруження, а потім і за розлучення. Звідси й з'явилося прислів'я «Краще сто коханців, аніж один мустахіль».

На Арабському Сході досить поширені так звані магічні числа. До них відносять — 3, 7, 1000 та ін. У збірнику найбільш повно представлені «троїсті» прислів'я та приказки. Окремі з них мають досить глибокий філософський зміст.

Деякі з арабських прислів'їв та приказок мають спільне коріння з російським та українським фольклором. На підтвердження цієї думки можна навести такі приклади: «Язык — ворог потилиці» (російський варіант: «Язык мой — враг мой»; український варіант: «Язык — ворог мій»).

Візьмемо такий лейтмотив: краще сьогодні менше, ніж завтра багато. Він

трансформується таким чином. У Тунісі: «Люби мене сьогодні, а завтра можеш і вбити!»; в Єгипті: «Дай мені сьогодні воши, а завтра візьмеш вівцю!»; в Іраку: «Краще сьогодні ййде, ніж завтра курка!»

А. Ю. Кримський наводить цікавий приклад збігу приказок та прислів'їв у арабів та українців: «Та не всі-бо груші обтрусує, покинь одну грушечку на розплід» (або «на завод»)!... — кажуть українці, а православні араби в Сирії, Палестині «...покидають на дереві, от — на яблунці, одне яблучко... щоб дерево не було сиротою»¹.

Проте загальна кількість таких аналогій, випадків збігу у неспоріднених мовах — певня річ, невелика. Але деякі «крилаті» вирази мігрують в інші країни. Потрапляють і в літературу. Застосування східних прислів'їв та приказок, їх трансформація, набуття нових відтінків — характерне для великих майстрів літератури. Тут можна навести приклад використання Т. Г. Шевченком східного прислів'я.

¹ Кримський А. Ю. Твори в п'яти томах, т. 3, К., «Наукова думка», 1973, с. 327.

У листі до С. П. Ковалевського від 23 квітня 1860 року Шевченко писав: «Легше верблюду пролізти у вушко голки, ніж доброму художнику залишити серед білого дня свою майстерню».

Переважну частину пропонованого читачам збірника складають оригінальні, досить колоритні прислів'я та приказки, з якими сучасний український читач ознайомиться вперше.

Арабський фольклор невичерпний. Він має величезну пізнавальну і художню цінність.

Ігор ЛЕБЕДИНСЬКИЙ

Сонце світить усім

Сонце світить усім.

○

На батьківщині найкраще сонце
світить.

○

На чужині найдорожче — вітчизна.

○

Батьківщина любя,
навіть коли помираєш.

○

Краще погоріти, ніж на чужині
жити.

○

Людині потрібна людина.

○

Людина — найбільше багатство
держави.

І жаба каже: «З голоду загину,
та рідної калюжі не покину...»

○

Коли сокіл подає голос,
жоден півень не кукурікає.

○

Любов до вітчизни —
не тільки в клятві.

○

Краще прожити один день соколом,
аніж рік — куркою.

○

Недосяжний, як орел у небі.

○

Буває, що й горобці
орлами стають.

○

Шануй героя,
хоча б він був тобі ворогом.

○

Хвали сміливця,
навіть якщо він твій ворог.

Бажаємо тобі не здобичі,
а повернення.

○

Повертайся хоч і без здобичі,
але цілий.

○

Маленький кролик може
і кабана лежачого підняти.

○

Кролик і так полохливий,
а йому ще й дзвіночок почепили.

○

Кіт тхора не боїться.

○

Голос героя чути й за горою.

○

Помирає, але не кориться.

○

Краще померти,
ніж у ганьбі жити.

○

Битися не на життя, а на смерть.

Відхилився від цеберки води,
а вскочив у баюру.

○

Якщо зуб хитається,
його треба вирвати.

○

Не дав аллах рогів черепаці!

○

Корові роги не важкі.

○

У гір є очі, а в стіни — вуха.

○

Краще одна стіна, ніж тисяча
сторожів.

○

На пальму виліз
і черевик з собою захопив.

○

Два шакали лева загризуть.

○

В шакаловій утробі
тисяча курей поміститься.

Шакала курятиною не нагодуєш.

°

Будеш вівцею — вовки з'їдять.

°

Громада і відвагу пересилить.

°

Молодці впились, недолугі —
лишилися.

°

Хто зрадив одного,
зрадить і другого.

°

Хто в річку стрибнув,
тому дощ не страшний.

°

І свого сторожа бережись.

°

Хто чортів боїться,
тому вони й привидаються.

°

Огонь пече того,
хто до нього торкається.

Чого боїшся, те на тебе й сідає.

°

Полохливого б'ють.

°

Не всяк хоробрий,
хто тигрову шкіру одяг.

°

Почуваюсь, наче шуліка кружляє
над головою.

°

Сонце не гріє того,
хто від нього ховається.

°

На бездомного пса
й шакаленята дзявкотять.

°

Яму вирили миші, а впали в неї
бики.

°

Довкола нас, але не над нами.

°

Обережний і долю обійде.

Обережний і відчайдушного
переможе.

Виліз на стіну, а кричить:
«О аллах, допоможи!»

Від страху вся утроба тіпається.

Моторний слуга не любить,
щоб його осмикували.

Не будеш левом —
попадеши собакам у зуби.

Очей вище брів не підвести.

Ударили в живіт, а хапається
за спину.

Вчасна втеча — половина спритності.

Під ударами гвіздок у стіну лізе.

Бува, що й комар видає себе
за буйвола.

Собака є собака,
хоча й між левами виріс.

Шакалам байдуже,
що вівчарню зруйнували.

Перед тим, як бити,
подивись, по чий потилиці.

Собача стежка до різника веде.

Не перебореш страху —
не досягнеш мети.

Остерігайся ворога — твого друга
і друга твого ворога.

В'язниця є в'язниця,
хоча б і в саду була.

Той, кого гадюка вкусила,
мотузки боїться.

○

З його бороди зсукали мотуза
йому на шию.

○

У плохого коня хвіст ріденький.

○

З гадюкою спить, а скорпіона
боїться.

○

Не згадуй про віршовку
в хаті повішальника.

○

Невидимий камінь плуга псує.

○

Змію ганили, а про скорпіона
й забули.

○

На жирне курча ніж чекає.

○

Рідне пекло краще за чужий рай.

У пустелі на пташку
небезпека чигає.

○

Домівка — наша,
і розмови в ній — наші.

○

Господар краще за всіх знає,
що є в домі.

○

Дім, в який не приходять гості,—
могила для господаря.

○

Кожному домові своя ціна.

○

У теслі дім без дверей.

○

Павукову хату легко зруйнувати.

○

Чорт і той свого житла не зруйнує.

○

Якщо в хаті побільшало мисок,
знай: вони сусідські.

Як двері не розчиняються,
а до порога повертаються.

Не відчиняй дверей,
яких не зможеш зачинити.

У тесляревій хаті двері перекошені.

В широкі двері кожен увійде.

До кожних дверей потрібний свій
ключ.

Кожна собака біля своїх воріт
гавкає.

Кожний півень на своєму смітнику
співає.

В кожному болоті своя чапля
водиться.

Кожному своя слина солодка.

Кожна одежина на свого господаря
чекає.

Кожен про свого верблюда знає
більше, ніж про чужого.

Кожен тягне ковдру в свій бік.

Кожен батько милується своєю
дочкою.

Один милується сам собою,
а другий — своїм конем.

Непрошений гість біля порога їсть.

Одне діло — увійти в хаммам¹,
а зовсім інше — вийти з нього.

¹ Х а м м а м — східна лазня.

Я вірую в воду мекканського
хаммама.

Якщо твій сусід збирається когось
голити, то й ти гав не лови.

Якщо твій сусід ненавидить тебе,
заміни замок на дверях.

Якщо ти сусідові добро зробиш,
він тобі тим же віддячить.

Маєш доброго сусіда — радій.

Хто на сусіда падію має,
без вечері спать лягає.

Краще близький сусід,
аніж далекий брат.

Сусідка сусідці — сварка,
досада і заздрість.

Ходить в гості до кого завгодно,
тільки не до сусідів.

Вирушаш в дорогу, скажи
товаришеві; продаси дім — скажи
сусідові.

Вирушаш в дорогу,
розпитай про супутника;
купуєш дім, розпитай про сусіда.

Найперше сусід, а потім дім.

Який не є — однаково сусід.

Добре сусідство — і тобі добре.

Краще домовлятись перед оранкою,
аніж ділячи врожай.

Якщо б'ють по чужій спині —
не відчуваєш.

Нахабний сусід — емір над сусідами.

○

Я викрепшу вогню, а ти
мені посвіти.

○

Ти про мене тарабань,
а я про тебе дудіти буду.

○

Один подорожній — один дідько;
два подорожніх — два дідька;
а три — вже караван.

○

Обскуби хоч тисячу борід —
тільки не мою.

○

Умийся й утрись, бо невідомо,
кого зустрінеш.

○

Хто сам себе б'є, не кричить: «Ой!»

○

Для чужої вівці будь-яка кошара
тісна.

Колочку витягуй власною рукою.

○

Собака з Бахбахана¹ своїх
і чужих кусає.

○

Гадюка від власної отрути не гине.

○

Не ходи часто в гості — миліший
будеш.

○

Життя — це рух.

○

Рух — благодать.

○

Від часу і цямрини в колодязі
гниють.

○

Крути часом,
поки він не почав тобою крутити.

¹ Бахбахан — район в Ірані.

Час і в мрамурі дірку зроби́ть.

Терпіння — добре,
якщо не на все життя.

Людина без терпіння,
що лампа без гасу.

Лампа горить, доки в ній гас є.

Рік минає — чекай наступного.

Минають і заборони, і дозволи.

Минає все, немов краса Сокейни¹.

Світ — дзеркало, у ній себе
побачиш.

¹ Сокейна — найвродливіша жінка
Арабського середньовіччя. Оспівана ба-
гатьма поетами.

Світ кипить, як вода в казані,
що стоїть на вогні.

Кожному свій час.

Кожний танцює в свій час.

В кожній стеблині пульсує сік.

Старого мула дзвіночком
не злякаєш.

Коли лев старіє,
то й шакали над ним сміються.

Здоров'я прибуває через вушко голки,
а хвороба — зливою.

На кожну болячку — свої ліки.

Що багатому — хвороба,
те біднякові — ліки.

Не чіпай хвороби,
вона й тебе не зачепить.

Найкращі ліки — попередити
хворобу.

В кого на голові болячка,
той раз у раз її мацає.

Що корисне для печінки,
шкідливе для нирок.

Краще славно померти,
аніж жити в ганьбі.

Шуліка й перед смертю полює.

Заклинатель змій
від укусу змії помирає.

Пророк Мухамед помер,
а народ його живе.

Шашіль цінне дерево любить.

По кожнім підйомі буває спуск.

Коли слон гине,
за його кості великі гроші платять.

Тільки той не йде назавжди від нас,
хто не помирає.

Хто їсть більше, ніж треба,
швидше помре.

Хай прихильники Алі і плачуть
за ним.

Невинний, як вовк, що ягня загриз.

Кров не змивається кров'ю.

Коли на серці тягар,
відвідай могили близьких.

Задумав шайтан у рай попати.

°

Миша прийняла іслам,
а мусульман не побільшало.

°

Бери та віддавай,
і ти знайдеш свою долю.

°

Забарився і без бороди лишився.

°

На похороні стовпище,
а небіжчик — собака.

Роби добро й не випоминай його

Роби добро і не випоминай його.

Добре діло починаю —
доведу його до краю.

Починати діло легше,
аніж закінчувати.

Добродійство ніколи не попадає
в яму забуття.

Сієш зло — нещастя пожнеш,
сієш добро — радість збереш.

Коли надія всміхається — жити
легше.

В кожного — своє щастя.

Хто багато спить,
тому нічого великого не звершить.

Хто з доброю звісткою прибув —
добро зробив.

Добро найліпше в тому,
щоб бути корисним людям.

Найкращий той,
хто любить робити людям добро.

Найкраща та людина, котра іншим
приносить радість добрими справами.

Найблагородніший той,
хто громаді користь приносить.

Є три речі, від яких не чекай
пощади: море, султан і час.

Є три речі, від яких чогось меншає:
від ложки — їжі в мисці;
від вина — розуму; від базікання —
поваги в людей.

Є три речі, які щось збільшують:
довга шкарпетка — марокканські
сандали; вершник — коня;
густий туман — пагорб.

Мужчина сивіє в трьох випадках:
коли мандрує вночі без супутника,
коли нема харчів у подорожній
торбі, коли помирає любий брат.

Коли більшає добра — це добре.

Дай тому, хто біля тебе,
укрий того, хто спить,
забудь про того, кого немає.

Він тоді згадує аллаха, коли тоне.

Що в серці, те і в очах.

Хочеш допекти ворогові —
не зважай на нього.

Коли суддею стає твій ворог,
тобі нічого не залишається,
як спакувати речі.

Після мого осла —
хоч трава не росте.

Навіщо гарним ногам гарні
черевики?

Як щось давати —
у нього рука до шиї прив'язана.

Доброзичливість відхиляє неласку.

Хто хвалить Зейда,
той ганьбить Бекра.

Те, що на серці в нещасного,
і вночі його не покидає.

Лихо з того,
що в погані прикмети вірять.

○

Вино — ключ зла.

○

Настав день, і поріг видно.

○

Сонця решетом не затулити.

○

Не рубай дерева,
яке дає тобі затінок.

○

Він як безплідна горобина:
цвіте, а ягід немає.

○

Діти, батька яких я знаю,
мене не бояться.

○

Хто не запізнюється, не переживає.

○

У кого ворог за спиною,
не може бути спокійний.

Хто хвалить сотню,
не повинен обмовляти двох.

○

Хто пропонує тобі мотузку,
хай повіситься на ній.

○

Мандруєш країною,
спілкуєшся з її людьми.

○

Покинь місто, де тебе осміяно,
хоча б воно було з самих рубінів.

○

Заміна сідла приносить задоволення.

○

Блощиці тисячами плодяться,
та й від них чувати:
«Щось у нас приплоду малувато!»

○

Послід шукав сестру сорок літ.
Нарешті знайшов на морських березі
та як гукне:
«Здорова була, сестро!
Від нас однаково тхне!»

Як слину виплюнув із рота,
вернуть не пробуй — марна то
робота.

На кого корові скаржитись,
як у неї молока немає?

Про kota як хто розповідає,
Неодмінно скаже: добре він стрибає.

Иди понад ваді¹, що шумить водою,
Не йди понад ваді, як стане сухою.

Мрущому й павутинна ковдра тягар.

Мінарет і той падає.

Коли руйнується мечеть, видно
міхраб².

¹ Ваді — річка, яка пересихає, особливо
влітку.

² Міхраб — ніша в мечеті.

Від людини залежать її справи

Від людини залежать її справи.

Гроші складай, не складай,
а час все одно скаже: «Віддай!»

Правильний розрахунок —
половина прибутку.

Спочатку збитки підрахуй,
а тоді прибутки.

Повчальний збиток — теж прибуток.

Краще пивидкий збиток,
аніж повільний прибуток.

Втрати не варті прибутку.

Хто прагне занадто багато —
зазнає збитків.

Безкоштовно ніщо не дається.

Не спокушайся дешевинкою.

Краще помалу, та раз у раз,
аніж по багатому, та з перервами.

За свої гроші хоч зуби хною фарбуй.

Аль-Хадж — Мусі, а Муса —
Аль-Хаджу.

У кого прибутків п'ять фельсів¹,
а витрат — шість, у злиднях помре.

Перед тим, як птицю смажити,
і на ціну треба зважити.

¹ Фельс — дрібна монета.

У гордого фельсів мало.

В кого фельсів мало, душі багато.

Те, що в своїй руці,
ближче за те, що в чужім гаманці.

Кому дістаються кни, той їх лічить.

Я заощаджую, а щур споживає.

Гроші й мусульман посварять.

Краще один дирхем в гаманці,
аніж десять десь.

Краще один горобець у руці,
аніж тисяча журавлів у небі.

Купив на дирхем кілька фініків,
а тепер має власні пальми.

Половину того,
що дається тобі для прожиття,
заощадь.

Сховай — колись як знахідка
буде.

Якщо не можна мати цілого,
не відмовляйся й від частки.

Лиши ковток і на завтра.

Яка хата, така й плата.

Смійся, раз за сміх не треба
платити.

Жадоба збагачення сильніша
за спрагу.

Скупий багатій, як мул:
везе золото, а їсть солому.

Верблюд золото везе, а колючки
гризе.

Скупіший, аніж собака
при обгризеній кістці.

Скупіший за Ашшаба ¹.

З його жмені й гірчичне зерня
не випаде.

Якщо ти сів у човен скнарості,
за супутницю тобі буде бідність.

Я не скупій, але дім — мій.

Скупий багач бідніший
за щедрого бідняка.

Надмірна щедрість — безглузда.

¹ А ш ш а б — старовинний араб, який
прославився своєю скнарістю.

Багатство без щедрості,
як дерево без плодів.

Щедріший за Хатима ¹.

Борг прив'язує людину,
як вуздечка коня.

І один дирхем боргу — клопіт.

Борг як короста.

Борг сушить людину, навіть якщо
він — два дирхеми.

Борг турбує вночі,
а приниження — вдень.

Хто борг сплатив, спить спокійно.

¹ Х а т и м а т - Т а і — доісламський по-
ет (пом. 605 р.), славний надзвичайною
щедрістю.

Нема гірше, як очі болять,
нема більшої гризоти, як борг.

Кого здолали клопоти, не засне.

В борг візьмеш — ворога наживеш.

Де вистачає двом, вистачить і трьом.

Звиклий до боргів грошей
не повертає.

Любить брати, та не любить
віддавати.

Біла пара¹ на чорний день
згодиться.

Довга рука достатків додає.

¹ П а р а — дрібна монета, дорівнює $\frac{1}{40}$ піастра.

Який глек — така й рідина,
Яка людина — так і чинить вона.

З глечика нічого не витече
крім того, що в нього налито.

Стискай бурдюк — і з нього витече
все.

Рідина витікає з глечика
тільки через тріщину.

Ворота навістіж — не до відпочинку.

Біля відчинених воріт
завжди собака гавкає.

Ворота великі,
та добра за ними не жди.

Наші діти — наше серце.

Синам осла — удари кия,
синам еміра — удари шаблі.

Після одруження перший місяць —
медовий, другий — масляний,
а третій — смоляний.

Шукай розради в свої матері.

Не тікай із власного дому.

Краще вікувати нежонатим,
аніж місяць вдівцем бути.

Винуватий пастух,
а не череда.

Доти спокій мали,
доки кіз не пригнали.

Мене б'ють, мене й позивають.

Один дядько пише: «Сам за себе
в роботі»;
Другий дядько пише: «Сам за себе
в турботі».

Хто одружується з красунею,
на великий посаг хай не розраховує.

Хто тебе любить, твої вади замаже;
Хто тебе ненавидить,
всім про них розкаже.

Хто сам себе любить — друзів не має.

Хто тебе любить — життя оберігає,
Хто ненавидить — смерті бажає.

Дім без господаря,
як фруктовий сад без криниці.

В батька одне серце,
а в матері — двоє.

Дім занепадає від вина, жінок
та азартних ігор.

Якщо господар грає на тамбурині,
його родина навчиться танцювати.

І осел знає дорогу до ясел.

Ворожнеча між рідними —
небезпечніша за скорпіона.

В кожній сім'ї
своє вразливе місце.

Краще примусити сина плакати,
аніж потім плакати за ним.

Той, хто після себе залишає сина,
не вмирає.

Батько їсть зелений виноград,
а на сина оскома нападає.

Дочка повторює матір, син — батька.

Син — для себе, дочка — для інших.

Місце дочки в рідному домі
завжди порожнє.

Син від чужоземця —
що пилюка на дорозі.

Хто частує мого сина, частує й мене.

Те, що жінка приготувала
несмачного, її діти поїдять.

У безтурботної матері дитя довше
живе.

Найдороща дитина — внук.

Кішка не поїсть своїх кошенят.

Каченя з першого дня плаває.
○

У ворони сокіл не народиться.
○

Для тарганихи її тарганчик
найкращий.
○

У гадюки й діти гадюченята.
○

Дитину довіряють тільки тому,
в кого є свої діти.
○

У свнуха не питають,
скільки в нього дітей.
○

За тістом не дивиться,
а на лютні грає.
○

Власний син плаче, а вона пішла
сусідського заспокоювати.
○

Перша дружина завжди красива.

Коли ти повертаєшся з далекої
дороги, дружині хоч скельце
подаруй.
○

Бери дружину далеченько,
а ниву близьенько.
○

Дружину від прочан ховай подалі.
○

За коханця заміж не виходять.
○

Весільні гості юшки хочать.
○

На весіллі в сироти
і місяць не світить.
○

Бучніше весілля — більше сміття.
○

З весілля кішка не тікає.
○

Нарядився на весілля, а його й нема.

Пішов свататись,
а повернувся жонатим.

Спочатку дочку засватай,
а потім уже й сина одружуй.

У кого гроші,
тому й султанська дочка — наречена.

Перш ніж вибрати наречену,
розпитай про її матір.

Цілуй руку не дружині, а тещі.

Якщо моя дружина згодна,
то навіщо йти до каді¹.

Жінка без сорому, що їжа без солі.

¹ Каді — суддя.

Ремесло —
що золотий браслет на руці

Ремесло — що золотий браслет
на руці.

Володїть ремеслом —
все одно що фортецею.

Ця справа й гїрничного зернятка
не варта.

Якби глечики не розбивались,
гончарі б із голоду повмирали.

Якби посуд не бився,
не було б і гончарні.

Скільки глечик не служить,
а колись таки розіб'ється.

Дїло тоді лише, коли воно зроблене.

Яка робота — такий і заробіток.

Писар стоячи відпочиває.

Крапля до краплі, і калюжа буде.

Не натиснеш на прес, не добудеш
олії.

Виноградник продав,
а преса купив.

З ізіюминки винну лавку робить.

Дай кошика та ще й винограду
поклади.

На березі сидючи, плавати
не навчишся.

Віддай борошно пекарю, хай спече
хліб, навіть якщо й вкраде половину.

Якщо їси, як верблюд,
то й на роботу раніш приходи.

Нікому не потрібний,
як голка без вушка.

Голка людей одягає, а сама — гола.

Шукати голку в повному басейні.

Всякий вузол хтось та розв'яже.

Мені і квоктають, і яйця нести,
а він тільки продавати їх буде.

Залізо залізом перебивають.

Холодне залізо не кують.

Роби глечик, поки глина не засохла.

Горластого півня вже з яйця чути.

Кожне діло з часом пов'язане.

Палац збудував,
а все місто зруйнував.

У мусульман ледар — дєрвіш¹,
у християн — священик.

Дурням аллах роботу шукає.

Я хочу, і ти теж хочеш.
То хай і аллах робить те, що він
хоче.

Біля забитої корови
багато хто з ножем ходить.

¹ Дєрвіш — бідний монах.

Збудуй із зернини шатро.

Я — емір. Ти — емір.
А хто ж осла поганяти буде?

У праці радітимеш, а в неробстві —
чадітимеш.

Сідай щоденно на коня
і добрим верхівцем станеш.

Чекай, доки сіль зацвіте.

В повному чайнику вода не булькає.

Потрібний, як бедуїну муляр.

Той, хто ходить по компасу,
править газеллю з осличої спини.

Ще тяжчий за гору.

Краще з олив олію давити,
аніж нічого не робити.

На кожну корову знайдеться доярка.

У пекаря діти не голодні.

Дочка феллаха¹ вміє молотити.

Крапля і скелю продовбе.

Коли на кухні багато кухарів —
страва підгорає.

Який муляр — такий фундамент,
який товар — такий і покупець.

Тягти ливу годиться човняреві.

¹ Феллах — селянин.

Краще виростити одну зернину,
аніж нічого не робити.

Хоч солом'яною чалмою голову
обвивай, а про справи не забувай.

Ледачий медом не почастусь.

Ледачого не піднімеш.

Краще самому землю перекопати,
аніж на людей чекати.

Краще, працюючи, заробити тільки
на гас, аніж сидіти склавши руки.

Нещасний той, хто на гультя
працює.

Ослові до роботи не звикати.

Старанність — найкраща прикмета.

Погоничі сваряться —
осли відпочивають.

Незвична робота — швидка втома.

Дірка велика, а латка маленька.

Мила багато, а прати нікому.

Незугарний до бубона,
не сідай до тамбурина.

Мірошник штукатура
не забруднить.

Від косаревої спини сонце не втече.

Спрагу можна вгамувати й чашкою
кави.

Поки є кава й тютюн — все зробимо.

Шовкові мішечки
не з свинячої шкіри робляться.

Холод улітку — як удар шаблею.

Де холод і голод — там і хвороби.

Холод навчить і вугілля красти.

Хто здолав холод, витерпить і жару.

Після голоду й злиднів
дістанеш осла і мула.

Вернётся, ратаю, зусилля твоє,
як гроші до того, хто в борг дає.

Хліборобом хочеш стати —
все, що треба, мушиш мати.

Неродючий ґрунт — гірше ніж
хвороба.

Посадиш колючки — не жди
винограду.

Не рви зеленого винограду —
їстимеш спілий.

Не хвали винограду,
поки він не в твоєму ковші.

Коли поливаєш виноградник внизу,
збільшуєш грона вгорі.

Хто поливає посів,
буде молоти пшеницю.

Заради троянди й будяка поливає.

Він поливає стільки,
скільки потребує посів.

У кого суха земля,
той мусить пасовиська шукати.

Порепаний ґрунт тільки злива
напоїть.

Якщо півень співає вночі,
буде дощ і негода.

Буря в найменшу щілинку
проникне.

Нема хмар, то й дощу не буде.

Дощ починається краплиною,
а потім потоками ллє.

Якщо грім гримить опівночі,
буде добрий урожай.

Блискавка — добре, а дощ — іще
краще.

Гній на погані ґрунти —
благодать.

Пшениця довгий шлях пройшла
і нарешті до млина попала.

Наша олія — до нашого борошна.

Чую, млин меле, а борошна не бачу.

Сьогоднішній урожай кращий,
аніж той, що буде колись.

Лежала земля під паром —
чекай багатого врожаю.

Хто оре, той і врожай збирає.

Хто овець пасе, той їх і доїть.

Не роззявляй рота, осле,
поки ячмінь не виріє.

Кожний осел своєї весни чекає.

Нехай чека осел,
поки покладуть до ясел.

Як неврожай — дріжджі ні до чого.

Вранці краще зустрій шайтана,
аніж муллу.

Погожий день зранку видно.

По дню видно, який вечір буде.

Всі ночі одна на одну схожі.

На світанку всі звуки чути.

Місяць світить ясно,
а сонце — ще ясніше.

Що приносить день, забирає ніч.

Коли підіймається місяць,
їзда стає чудовою.

Що мурашка рік збирає,
те верблюд за раз хапає.

Те, що рік збирає мураха,
лиш на ніч одну монаху.

З тим, хто похваляється випити море,
нічого не станеться, якщо він
ще й струмок додасть.

Хто поп'є води з криниці,
каменя в неї не кине.

Якщо ардебб¹ зерна не твій,
значить його нема;
твоя борода не загориться,
навіть якщо й будеш нею трусити.

¹ А р д е б б — міра сипучих тіл, дорівнює 197,75 літра.

Феллах залишиться феллахом,
навіть якщо він кашу їсть виделкою.

Якщо в квітні йдуть дощі,
заготовляй силос.

Якщо в травні дощів доволі,
буде щедрий врожай у полі.

Один дощ у травні
краще за тисячу аरिकів.

Довший, аніж червневий день.

В липні вода на сонці кипить.

У серпні цвяхи у дверях плавляться.

Харчі на зиму готуй восени.

Не буває вересня без дощів.

В січні викинь брукву ослові.

Літо й зима
не зустрічаються під одним дахом.

Зернятко до зернятка — буде кубба¹.

Хочеш в достатку жити —
вирви бур'ян зі свого поля.

Багато бур'янів — мало збіжжя.

Одна погана зернина
може весь мішок зіпсувати.

Одне йти ріллею, а інше — цілиною.

На терезах і одна зернина
переважає.

¹ Кубба — страва з пшениці, м'яса й
часнику.

Домовишся сіючи,
не сваритимешся збираючи.

Посієш пшеницю, то й збереш
пшеницю.

Назвався женцем — берися за серп.

Хочеш мати урожай —
рано сіянь починай.

Хочеш два урожаї мати —
у вересні треба поле орати.

Смола чорна навіть у білій
одежі

Смола чорна навіть у білій одежі.

Краще бути хвостом доброго діла,
аніж головою лихого.

І добрий кінь спотикається.

Слухняний осел краще за впертого
коня.

Живий осел краще за мертвого
філософа.

Краще власний осел, аніж чужий
кінь.

Жива собака краще за мертвого лева.

Юрка собака краще, аніж ледачий
лев.

Живий лев краще за мертвого,
але могила краще ніж злидні.

Краще пучок шерсті сьогодні,
аніж ціле ягня завтра.

Краще сьогодні одне яйце,
аніж завтра цілий кошик.

Краще корів доїти, аніж телят пасти.

Краще трішки свободи,
аніж багато зневаги.

Що солодший виноград,
то смачніше вино.

Чи солодкий виноград,
взнають по одній ягідці.

Свіже повітря — над усякі ліки.

Сказав «Бережи!», а викинув у море.

Не йди поруч із тим,
хто вищий за тебе; не стій біля того,
хто нижчий за тебе.

Після втоми рахат здається
солодшим.

Солодко в роті — гірко в животі.

Заборонений плід солодший
дозволеного.

Один день — мед, а другий — цибуля.

Золобі¹ собакам не дають.

¹ Золобі — пиріг з борошна, масла й
цукру.

Смак, як редька після вечері.

В гарної курки і яйця гарні.

Кошеля з двома ручками
зручніше нести удвох.

Ще холодніший за сніг.

Вужче за вушко голки.

Як біла волосинка на чорному
бикові.

Губи у верблюда м'які,
а беруть жорстке.

У верблюда волосся м'яке, але міцне.

У пальми стовбур високий,
а в інжиру — грубий.

Голити проти шерсті.

Іди на собачий гавкіт, а не на
виття шакала, і ти прийдеш
до житла, а не в пустелю.

Не лізь до чужого гаманця.

Злодії бучу зняли
і в метушні рядно вкрали.

Досвідчений злодій у сусіда не краде.

Хто хоче вкрасти комору,
хай спершу подумас, де її сховати.

Спіймай злодія до того,
як він щось украде в тебе.

Хто украв голку, вкраде й корівку.

Хто вкрав яйце, украде й курку.

Хто вкрав яйце, украде й верблюда.

Хто курей крав,
а кого в тюрму посадили.

Курка в кочівника зв'язаною ночує.

Кішка їсть те, що не сховано.

Списа в мішку не сховаси.

Понався бубон дурню до рук.

Хто візьме вовка стерегти отару?

Довірили кішці ключ від голубника.

Хто грається з кішками,
ходить з подряпаними руками.

Не чіпай кішки — не подряпас.

Кого не дряпали, той
не подряганий.

○

Біля троянд скорпіони водяться.

○

Скорпіон — брат гадюки.

○

Кожен спить на тому боці,
на якому зручніше.

○

Жіноча хитрість переважає чоловічу.

○

Хитрій осі жало непотрібне.

○

Коли попався — хитрувать починає.

○

Хитрість схожа на шакала.

○

Зустрів хитрий лукавого.

○

Бідність хитрості двері відчиняє.

Небіжчику не дорікають.

○

Буває, що й «ні»
краще за «так».

○

Всім не догодиш.

○

Гість — це добре,
але чому він з мечем?

○

Нічного гостя до вечері
не запрошують.

○

В дорозі тримай хоч малий запас —
швидше додому дійдеш.

○

Це й беззубий розжусь.

○

Погана вівця п'є на мілнії.

○

Голку знайшли, нитку загубили.

Багато кухарів, а плов підгорів.

Змій хвоста відтіяли,
а голову залишили.

Убив змію — відріж їй голову.

Яйця бережеш, а курей ріжеш.

Пурхає від голубника до голубника.

Це все одно, що на попіл дмухати.

Купив рибу в морі.

Як риба без води.

Овеча трава буйволиці не до смаку.

Бурдюк з-під олії олією й пахне.

Кисле молоке свіжим не стане.

І свіжі й тухлі яйця
поряд лежать.

Хто заварив щось погане —
сам і скуштує.

Що Хасан, що Хусейн —
один біс.

Часто далеке потрібніше
за близьке.

Якщо материне молоко не дало
добра, кий не допоможе.

Щетина дісталась —
і то добре.

Добре мати фініки, а коня —
ще краще.

Дешевше за фініки в Басрі¹.

Везти фініки в Басру.

Захотілось бабі взимку
свіжих фініків.

Купив фініків на піастр²,
а хвалиться, що в нього пальмовий
гай.

Не все брунатне — фінік:

Не все біле — жир.

Я йому — про фініки,
а він мені — про вугілля.

¹ Басра — місто в Іраку, славне фініковими гаями.

² Піастр — дрібна монета.

Не може відрізнить фініка
від вуглини.

Фініки не словами добуваються.

Тому, хто подарував тобі оцту,
подаруй часник.

Однаково — що цибулину за міллім¹,
що міллім за цибулину.

Найкращий володар — хто володіє
собою.

Як на поріг — так і за ребаб².

Без людей і рай — пустеля.

Без людей і султана нема.

¹ Міллім — дрібна монета.

² Ребаб — смичковий інструмент.

Саїда вдома немає—ніхто не завітає.

Він напоїв його оцтом,
настояним на мухах.

Якщо мавна при владі —
перед нею кривлятися треба.

В капітана на мислі один шлях,
в матроса — інший.

Хто по рівному ходить,
той не спотикається.

Лютий, як верблюд, якому палицею
піс простромили.

Хто навчився марширувати —
не спотикнеться.

Той, хто, заблукавши,
крутиться на одному місці, сили
губить.

Сам фініки з молоком їсть,
а друга не запрошує.

Мої фініки їсть і мене ж лас.

Все горить — і вугілля, і сухі фініки.

Від того, хто часнику не їв,
часником не тхне.

Від того, хто між часником
і цибулею, неприємно пахне.

І маленька цибулина до сліз доведе.

Цибуля завжди однаково пахне.

Від однієї іскри
може цілий квартал згоріти.

Коли сором зникає, приходить горе.

Грубіянсь самому собі, а не іншим.

Гордіня — сестра нещастя:
хто високо пнеться — падає.

Бундючне, а в кишені одна
цибулина.

Собачому заповіді ніхто коритись
не стане.

Вільний людині на землі просторо.

Вільний — раб, коли дуже чогось
запрагне, а раб — вільний,
коли задоволений.

Змішуй свої турботи з забібою¹.

Найобтяжливніше — чекання.

¹ Забіба — суміш з цвіту конопель,
опіуму та меду для кальяна.

Припинення — від захланності.

Посаджений на палю лас султана.

Йому б і на палі аби повище.

Краще згуртувати народ,
а ніж армію збільшувати.

Краще смерть, ніж втеча.

Хто часто сміється, того
не поважають.

Мельник краде жменями,
аллах бере мулами.

Якби люди були справедливими,
судді пішли б на спочинок.

Вчасно пробачити —
ознака благородства.

У влади довгий меч.

○

Не вдавай із себе кривого
перед каліками.

○

Чесний спить спокійно.

○

Лев і в клітці — лев.

○

Ганьба живе довше, аніж людина.

○

Моря сміттям не забруднити.

○

Перемога над слабким —
все одно що поразка.

○

Сука здохла, та цуценя залишилося.

○

Двом собакам однієї кістки
не поділити.

Людей пам'ятають
по їхніх справах.

○

Дві руки одній голові служать.

○

Два граната в одній руці
не втримаєш.

○

Два мечі в одні піхви не вкладаєш.

○

Одну чалму на дві голови
не накладеш.

○

Два камені, а праця одна.

○

Верблюд упав —
переклади вантаж на осла.

○

Іди відразу до великого намету, —
не нагодуєш, то хоч переночуєш
в теплі.

Якщо ти не прийшов на бесіду,
скажи: «Я вже це чув!»

Якщо ти запізнився на сніданок,
скажи: «Я неголодний!»

Якщо ти стрівся з людьми,
що люблять телятко,
поспіши принести для нього трави.

Даруєш коня,
даруй і гнзdechку.

Купи бистрого коня: доганятимеш —
доженеш, тікатимеш — утечеш.

Якщо пан сказав: «Це вовк!», кажи:
«Ого, який він великий!»

Якщо бачиш двох людей разом надто
часто, знай: один з них обдурює
другого.

Бачиш: падає стіна — тікай.

Якщо капітан тебе поважає,
не користуйся з цього
в плаванні.

Якщо тебе люблять — це тобі нічого
не коштує; якщо тебе ненавидять,
не принось ненавидникові дарунків
і навіть не зупиняйся поговорити
з ним.

Якщо мельники сваряться,
потурбуйся про своє борошно.

Прісну їжу можна посолити,
а пересолену доводиться
викидати.

Хочеш помститися чоловікові,
познайом його з красивою жінкою;
хочеш помститися жінці,
познайом її з молодим красенем.

Ідеш на гулянку —
візьми з собою рівного;
йдеш на полювання —
візьми сильнішого за себе;
йдеш на війну — візьми з собою того,
хто сміливіший за твого батька
й діда.

Вода, яка довго стоїть у глечику,
пеується.

Сядь на півня й подивись,
куди він тебе повезе.

Опусти з неба пташку.

Запалив свічку, шукав цілий
тиждень, а знайшов віду¹.

Чистий, як фарфорова таця після
миття.

¹ Віда — дрібненька черепашка в Червоному морі.

Побачили п'яного, який читав коран,
і сказали йому: «Співай!»
Пити вино й читати коран —
одне і те ж.

То верблюдом зареве, то стихне.

Перед тим, як спать лягати,
не забудь верблюда спутати.

Куди пішов верблюд,
показує його слід.

Хочеш меду — терпи, як бджоли
жалять.

Витягли, як волосину з тіста.

У нього під пахвою миші грають.

Кинь те, що настріляв,
і біжи за тим, що тікає.

Від скорпіона один порятунок —
розчавити.

Ідеш туди, де собаки,
приготуй кістку або палицю.

Згадуючи вовка, готуй дрючок.

Бійся не темряви,
а яскравого світла.

Рятуючи голову,
не думай про загублену шапку.

Прагнеш випробовувань — заведи
коня; прагнеш шуму і суєти —
тримай побільше дружин і собак.

Хто злиться, той потім покається.

Гнучка дошка не ламається.

Яйцем каменя не розбити.

Тільки розбивши горіхову
шкаралупу, можна дістати ядро.

Не все кругле — горіх.

Простягай ноги
по довжині килима.

Бедуїна не обженеш.

Іди за совою й на руїни потрапиш.

Не кожна птиця їстівна.

Не сідай туди, звідки зігнати
можуть.

Сміттяр,
а в руках троянду тримає.

Зів'яла троянда не пахне.

Коли цап водить отару, він нічого
за ніч не з'їсть, окрім лотоса.

На всяку бороду
гребінь знайдеться.

Одна соломинка,
яку додали до вантажу,
верблюдові спину переламала.

Пальці на руці і ті не однакові.

Одним пальцем обличчя
не затулиш.

Корабель, на якому два капітани,
підє на дно.

І хлів малий, і мул хвицає.

Довго лопотіть крильми —
поламати їх.

Заплетене волосся
не заплутається.

Нема коня —
і собаку в плуг запряжеш.

Собачого хвоста
і в колодці не виправиш.

Знов до молодички вернулись погані
звички.

Залиш цю звичку
для свого ворога.

Звичка дужча за навчання.

Звикнеш — не забудеш ніколи.

Хто раз із Нілу нап'ється —
знову до нього повернеться.

o

Кинь його в річку —
випливе з рибою в роті.

Від любого
й цибулина баранцем здається

Від любого й цибулина
баранцем здається.

Любов, яка не вміє прощати,
живе під чужим іменням.

Якщо тебе полюбить змія,
носи її як намисто.

Сварка закоханих — як весняний
дощик.

Любов подібна до кільця,
де ні початку, ні кінця.

Нарізно тужать, а разом нудяться.

В любові немає порадирика.

Що любий не зробить — все добре.

Сідай навпроти того, кого любиш,
і поруч із тим, кого ненавидиш.

На очі незрячий, а серцем бачить.

Любов не помічас ніяких вад.

Я люблю його,
хоча б він був і чорним рабом.

Закохався — то й ведмідь
красенем стане.

Камінь з руки любого яблуком
здається.

Любиш солодке — терни гірке.

Всяк свою Лейлу оспівує.

Далеко від ока, далеко від серця.

Серце раніше бачить, аніж око.

Краще відвертий докір,
ніж прихована ненависть.

Друзів — тисяча, а ворог — один.

Тисяча друзів — малувато,
а один ворог — забагато.

Друг бачить голову, а ворог — ноги.

З інжиру не збереш ізюму,
у ворога не знайдеш співчуття.

Дружба після сварки солодша
за халву.

Свіже молоко — друзям,
простокваша — панам,
а перекисле — собакам.

Одяг краще новий, а друг — давній.

Бажай і іншим те, що бажаєш собі.

Хочеш собі добра — роби його іншим.

Де друзів немає, там — чужина.

Свічки не стає — іншим світло дає.

Хай у тебе й пожежа —
піклуйся про друга.

Піклуйся про друга тоді,
коли він в біді.

Краще від друга докори,
ніж утратить його.

Що другові, те й мені.

Йому не до душі ані лотос,
ані той, хто вирощує його.

Навіщо мені твоя цибуля,
коли від неї сліози течуть?

Подружись з коростявим —
сам наберешся корости.

Клини — корінь ворожпечі.

Око заздрісника — жало.

Ненависніше, аніж обличчя торговця
в день продажу.

Він як скорпіон:
ужалить і причаїться.

Біле личко — половина його краси.

У пишних шатах
і пеньок красень.

В танцювальному одязі — довгі
рукави.

Він показав йому зорі вдень.

Кожний павич своїм хвостом
милується.

Підстрижений осел стає кращий,
а верблюд — потворніший.

Вона — та, яку я люблю
більше, ніж матір і сестру.

Дочка ще в колиці,
а турбот хоч відбавляй.

Женися на бідній —
аллах тобі допоможе.

Тяжко, коли любий чуюю стає.

°

Закохався — втратив свободу.

°

Я йому скаржусь на порожній дім,
а він питає: «Скільки в тебе дітей?»

°

Чим ти принадна, цибулино,
якщо кожний, хто дивиться на тебе,
плаче?

°

Собаки гавкають,
а небесам байдуже.

°

Була голубка та й полетіла.

°

Де симпатія — ніяковості немає.

°

Веде до води,
а приводить у пустелю.

°

Вдирається у відчинені двері.

Ні в каравані, ні в групі.

°

Так співа, як верблюд реве.

°

Не хвались, доки не прийшов.

°

Чого тобі ще треба,
коли голубе над тобою небо?

°

Підведені очі диму не люблять.

°

Тут для підмальовування очей
потребує багато сурми.

°

Це бачить кожен, у кого є очі.

°

Хто прощає, той не винуватий.

°

Який розум маєш, так і живеш.

°

Хто рятує ноги, рятує й руки.

Ноги йдуть туди,
куди забажалося хазяїнові.

Часом з людських вуст
почуєш пророцтво.

Хто розлив під ноги оливу,
може на спину впасти.

Він — той, хто каже, що лев —
осел без недоуздка.

Він говорить те, що треба,
а чує те, що хоче.

Хто зберігає таємниці —
чинить мудро.

Той, хто довірив тобі своє горло,
не переріже його.

Той, хто щось затіває біля тебе,
може затівати й проти тебе.

Той, хто думає про смерть,
забуває про клопоти.

Той, хто рис яму на свого брата,
сам туди впаде.

Той, у кого рука в огні,
не схожий на того,
в кого вона у воді.

Перший божевільний —
хто одружився на дочці свого
дядька; другий — той, хто йде
на базар без грошей; третій — хто
полює левів на вершині гори;
четвертий — хто стає до боротьби,
не маючи під ногами опори.

Обіцянки треба виконувати.

Того, кого ми любим,
аллах нагороджує вінком левкоїв;
тому, кого ненавидим,
аллах кладе в рот стрючок перцю.

Слухай і сприймай усе так,
ніби це говорить пророк.

○

Коні хвицькають,
а удари дістаються ослам.

Хто фініки їсть,
а хто кісточки прибирає

Хто фініки їсть,
а хто кісточки прибирає.

Лиха на світі багато,
та не всім — порівну.

Багатого й бідного могила зрівняє.

Багатший за самого Харуна ар
Рашіда¹.

Якщо ти багатий — поділись
достатком, якщо бідний — поділись
серцем своїм.

¹ Харун ар-Рашід — середньовічний арабський халіф.

Ні багатства для султана,
ні розуму для шайтана.

Віддають шану багатству,
а не багачеві.

Багатому й на чужині —
батьківщина, а бідному
й на батьківщині — чужина.

Бідність парується зі скромністю,
а багатство з грубіянством.

Бідність — це скромність,
а багатство — зухвальство.

У нього ні того, що бекас,
ні того, що мекас.

Нам — кавуни, але тільки зелені.

У дівках ходила — сочевицю їла,
і вийшла заміж — сочевицю їм.

Шаммар¹ у достатках живе,
тільки голодний і голий.

о

Аллах дарує сережки безвухому.

о

Аллах підсипає
смаженого гороху беззубому.

о

Для сироти й тістечко — диво.

о

Мечеть іще будується,
а старці вже стоять.

о

Злидні всього навчать.

о

Пихатий, а в дворі порожньо.

о

Сам вельможний, а гаманець
порожній.

¹ Ш а м м а р — назва невеликого арабського племені.

Кишень порожня, а носа дере.

о

Криниця від роси не повнішає.

о

Колодязя молитвами не наповниш.

о

З мінарета та — на дно колодязя.

о

Нещасніший за щура в мечеті.

о

Пишний, як ворон.

о

Живе в розкоші, як муха.

о

Доки п'яний — султан.

о

І жук у своїй норі — султан.

о

Усяк, хто проходить повз
кадієвого мула, гладить його.

У скарабеїв¹ тато в своїм домі
султан.

Твар однака — що емір, що собака.

Був еміром, а став сторожовим песом.

Якщо ти господар —
чого тобі ще треба?!

Благородний — господар свого слова.

Меч допомагає стати еміром,
а хліб — шейхом².

Одна біда легше, ніж дві.

У біди широкі двері.

¹ Скарабеї — здавна шанований в
Єгипті жук.

² Шейх — староста села, шанована літ-
ня людина.

Горе людини в її язиці.

Хочеш, щоб твоя країна занепала,
молись, щоб у ній було багато
правителів.

Хто сумує, той знає, що таке сум.

Чись нещастя — комусь на щастя.

Нещастя завжди випадає верблюдові,
його погоничеві або господарю.

Невдасі і в тельбухах кістка
попадеться.

Як не поталанить, то й на власнім
весіллі місця не знайдеться.

Бува, що й пішак ферзем стає.

Біда навчить плакати.

Як пощастить, то й мурашка
задушить змію.

Тільки звук до одного лиха —
нове прийшло.

Як спільна біда надійде,
забувається, хто кого образив.

Спільне горе пережити легше.

У пеклі віяла не подають.

Ситого годувати — харчі переводити.

Хто відкушує по великому шматку —
подавиться.

Поділи обід — вечера буде.

Багато рук на жнивах — добре,
багато рук над мискою — біда

Багато рук на жнивах — добре,
багато рук над мискою — біда.

Голодному хлібний базар сниться.

Голод — велика сила.

Голод довший за рік.

Несмілий голодним спати лягає.

Навіщо мечеть, як хліба немає?

Як хліба досхочу нема,
про пряники й говорить дарма.

Голодний і каменя з'їсть.

Кого нагодували цілою хлібиною,
можна нагодувати й половиною.

Хліба на вечерю нема,
а редьки накришили.

Голодний осел і своє сідло з'їсть.

Очі б іще їли, та живіт не приймає.

Зуби б іще жували,
та живіт вдовольнився.

Бідному й макуха халвою здається.

Для бідняка й макуха — пряник.

Держи собаку в голоді,
і вона бігатиме за тобою.

Є і земля, і рожен, а смажити нічого.

○

Лякливі й голодні заснути не годні.

○

Погладь собаку, і вона гавкатиме,
на кого скажеш.

○

Сім'я, де сім ротів, ситою не буває.

○

Якщо масло потрібне вдома,
навіщо ж його нести в мечеть?

○

Якщо хліба нема,
подавай гостям юшку з сухарями.

○

Ситий голодному
відрізує скибку не поспішаючи.

○

Ситий осел корм розкидає.

○

Мало мати — спокійно спати.

Що говорить про цукерку,
як він від цибулини скаче.

○

Якби аллах слухав собак,
з неба кістки б сипалися.

○

У кого руки-ноги цілі,
а самого вітер хитає,
від того користі не жди.

○

Сам не їси — нагодуй іншого.

○

Запізнився на м'ясо — сьорбай юшку.

○

Ложка гірчиці зіпсує діжку меду.

○

Найкраща їжа, яка на столі.

○

Маси пшеницю — буде й борошно.

○

Десять роботящих не забезпечать
і одної марнотратки.

В кого борошно, в того щодня свято.

○

Одежина з джита¹, а шовком підбита.

○

І в холод, і в спеку — одна одежа.

○

Голий білизни не пере.

○

Голий сорочками не перебирає.

○

Босому підійдуть будь-які сандалі.

○

Босий про черевки думає.

○

Дірявий бурдюк не надмеш.

○

Не на кожному багатті юшку варять.

○

На дні казанка — найсмачніше.

¹ Джит — дешева груба тканина.

Те, що в казані, вибирається
ложкою.

○

Жуй, поки очі від сорому
не заплющуються.

○

Чужих курчат їсть, а своїх
відгодовує.

○

«Ану, давай, хто кого!» —
сказав ніж цибулині.

○

Хто не дає ні їсти, ні пити —
не дарує тобі ні життя, ні смерті.

○

Хто згинається над висівками,
клює разом з курми.

○

Хто згинається над висівками,
обідає разом з коровами.

○

Хто з медом порастеся,
той і пальці облизує.

Готус рефіс¹ немовби для дітей,
а сама його уминає.

Ість смачне, а хоче ще смачнішого.

Поснідав — спочинь,
пообідав — працюй.

Якщо турки зголодніли,
слугам не залишиться й крихти.

Рве листя з карликової пальми
і в річку його кидає².

Як є, так є — ніякої вигадки.

Іж те, що тобі до смаку,
одягай те, що іншим подобається.

¹ Рефіс — добавка до курячого або баранячого бульйону з тертого печива, масла, меду, фініків та ізюму.

² Прислів'я про людей, які виконують непотрібну роботу.

Я в одній ваді¹, а ти — в іншій.

Трави повний рот,
а він все на неї поглядає.

Навколо вода, а пити хочеться.

Не до сну бедуїнові,
коли над головою халва висить.

Ніхто не скаже,
що в єміра мед несмачний.

Не до пісень,
коли шматок у горлі застряв.

Стіна без картини —
що кімната без вікна.

Що знає осел про те, як їсти імбир?

¹ Ваді — тут: русло пересохлої річки, невелика долина.

Що знає феллах про те, як їсти
яблука?

○
Я йому м'ясо в рот,
а він мені палицю в очі.

○
Що казати, коли тобі невямки?

На своєму ослі привіз собі ката.

°

Спершу подумай, тоді роби.

°

Скарби розумного — його знання;
скарби дурного — його багатство.

°

Мудрий, якщо треба,
і воду заморозить.

°

Істина говорить словами Омара¹.

°

Правда — дочка пізнання.

°

Правда — світиться,
а брехня — туманиться.

°

Правда ясно говорить,
а брехня — заїкається.

¹ Мається на увазі халіф Омар аль-Хаттаб.

Правдиве слово всіх пережене.

°

Правда — гостріша за меч.

°

Брехливіший за Мусайльма¹.

°

Облиш брехню біля воріт.

°

Брехня — хвороба, правда — ліки.

°

Брехлива мотузочка скільки б
не вилася, а кінець їй знайдеться.

°

Брехня в домі — погибель.

°

За брехуном іди тільки
до воріт його дому.

¹ Мусайльма — старовинний пророк, славний багатьма вадами, в тому числі — брехливістю.

У брехуна дім згорів,
та йому не повірили.

Збрехав — запам'ятай.

Сумна правда краще радісної брехні.

Благородний і в біді — благородний.

Мудрість над усе.

Коли мудрець помиляється,
цілий світ за ним спотикається.

Голова велика, а розум маленький.

Борода посивіла,
а в голові не прибавилось.

Чоловіча краса в розумі,
а жіночий розум — у красі.

Яка балачка — такий і розум.

Стомлювати корисно тіло, а не розум.

Людський розум — не записник.

Часто бити — розумного дурним
робити.

Розумний зрозуміє — лише моргни,
а дурний не втямить, хоч і штовхни.

Щоб убить одуда, мінарет завалили.

Один осел здох, зате другий живий.

Один осел втече — інший
знайдеться.

Великий, як пальма,
а дурний, як ягня.

Осел той самий, тільки сідло інше.

○

Відповідь дурня — мовчанка.

○

В кожному племені є свій дурень.

○

Краще зір втратити, аніж розум.

○

Він дитину шукає,
а вона в нього в бурнусі.

○

Що вже говорити про зірочку на лобі
чи білі плямки на ногах,
коли весь кінь рябий.

○

Заради ковтка води бурдюк порвав.

○

На всяку хворобу є свої ліки,
окрім дурості.

○

Сила буває дурна.

Якщо промовець дурний,
то хоч слухач мусить бути розумним.

○

Слухай, сусіде, якщо ти не осел.

○

Часто шпигатимеш осла —
навчиш хвицати.

○

І кінь навчиться по-ослячому
хвицати, якщо прив'язати рядом
з ослом.

○

Корова в осла кисляку просить.

○

Для осла найприємніший ослачий
рев.

○

Осел залишиться ослом навіть тоді,
коли він везе султанську казну.

○

Дурніший від осла,
а твердіший за камінь.

Пішов осел за рогами,
а повернувся без вух.

Мовчазних ослів не буває.

Позич мені твого осла,
щоб перевезти траву,
яку я накосив для свого.

Барабан далеко чути.

Порожня діжка
гучно гримить.

Він як барабан: гримить гучно,
а всередині порожньо.

Позад нього сідай
і його дядька вихваляй.

Ногами на землі, а думками
в небесах.

Чим більше турбуються про нього,
тим вище він хвіст задирає.

Ніс у небі, а зад у воді.

Що на умі у верблюда, те на умі
і в верблюдиць.

Що на думці в одного верблюда,
те і в інших.

Верблюд свого горба не бачить.

Колись за пораду давали верблюда,
а тепер — ворожнечею платять.

Бундючність і зневага — нерозлучні
близнята.

Сліпий не може бути очевидцем.

Сліпий, а поміж пальмами гасає.

Сліпий, а молодицям моргас.

○

Сліпий на очі, а не на розум.

○

Скалка влетіла в ціле око одноокому,
і аллах сказав: «На добраніч!»

○

Живеш серед однооких, то й собі
доведеться виколоти одне око.

○

Не докоряй одноокому, якщо сам
такий.

○

Чекав світанку,
а сонце зійшло — осліп.

○

Горбатий, а й собі в танець!

○

І в повного місяця
ваду можна знайти.

○

Борода довга, а голова лиса.

Не було б нічого прекраснішого
за повен місяць, якби
не плями на ньому.

○

Похмурий, насуплений,
а обличчя виставляє.

○

Обличчя похмуре — серце брехливе.

○

Поглянеш на лице —
десятою дорогою обминеш.

○

Ще вищий, аніж Бен Інаф¹.

○

Білий, як сіль з Асдами².

○

Це — коза, навіть якби вона
й літала.

¹ Бен Інаф — міфічна особа. Був такий високий, що під час потопу вода ледь сягала йому шиї.

² Асдама — місце на Мертвому морі.

У кривого стовбура
не буває прямої тіні.

Благородному вистачить одного
слова, лихому — одного прокльону.

Слово, сказане вчасно, варте
верблюда.

Мовчання іде від зізнання.

Мовчанка — теж відповідь.

Скибкою хліба врятуєш людину,
а словом, бува, доведеш до загину.

Слово разючіше й за удар шаблі.

Перша людина була першим
забудьком.

Добре слово довго пам'ятається.

Забудькуватість — у природі
людини.

Мовчав, мовчав та й дурницю
бевкнув.

Апетит приходить з першим
шматком, сварка — з першим словом.

Від меча рана гоїться,
а від слова — ні.

Рана від слова тяжча за рану
від стріли.

Правдиве слово тяжке.

На слово мито не накладається.

Слова мед, а діло — перець.

Міняються обставини,
міняються й слова.

Слова, від яких самому неприємно,
тримай при собі.

Слово пониже те,
чого й голкою не проткнути.

Язик — гострий меч,
слово — пронизлива стріла.

Пусті слова не врятують від голоду.

Казан пізнають на вогні,
чоловіка — на даному ним слові.

Одна літера в серці краще,
ніж тисяча в книзі.

Прислів'я не збреше.

Записане не зітреш.

Про книжку судять по назві.

Приказки в розмові,
як язик полум'я в багатті.

Язик — твій кінь:
не стримаш — скине.

Сам стомлюйся,
та не стомлюй язика.

На устах — усмішка,
на язичі — отрута.

Що в серці, те й на кінці язика.

Будеш стежити за язиком,
він захистить тебе; розпустиш
язика — він тебе зрадить.

Язик — слуга розуму.

Краще закульгати на ногу,
а ніж на язик.

Мова дії зрозуміліша за мову слів.

Язик — ворог потилиці.

Худобу ловлять за вухо,
людину — за язик.

Вино найшвидше язик розв'язує.

Дай чарку, а тоді й розпитуй.

Те, що почуто від тебе,
покинуло тебе.

Хто занадто граматикою
захоплюється — божеволіє.

Краще їжа кисла, аніж кислі слова.

Кажи, що хочеш,
ніхто тобі не боронить.

Коли він далеко, кажи, що хочеш.

З водою в роті не заговориш.

Скоріше я тисячу раз бороду збрию,
аніж привітаюсь до нього.

Дуже багато говорити про себе —
принижувати себе.

Всяка довга бесіда — погана.

Бесіда скорочує шлях.

Нема диму без вогню,
нема чуток без причин.

Одним вухом слухай,
а з другого — випускай.

Мати німого знає мову німих.

Аллах прощає тому, хто гарно пише.

○

Якщо ти забув «Слава аллаху!»,
то якими ще словами тобі молитися?

○

Хвали його,
і він передаватиме тобі вітання.

○

Мула не назвеш чайником.

○

Поезія землі — дерева.

○

Верблюди — кораблі пустелі.

○

Хто розпускає плитку про інших,
розпустить плитку і про тебе.

○

В закритий рот муха не влетить.

○

Наклепник за годину
завдасть роботи на місяць.

Око проти шила не встоїть.

○

Погляд говорить більше, аніж слова.

○

Погляд красномовніший за слова.

○

Хто постукає в двері,
почує відповідь.

○

Якщо тебе злидні обсіли,
стукай у великі двері.

○

Зброя слабого — скарга.

○

Хто тебе вчить, той дає тобі життя.

○

Вчи дитину змалку,
і ти будеш задоволений,
коли вона виросте.

○

Сам не навчиш сина — життя
навчить.

Час — найкращий вчитель.

°

Скільки тупого не вчи —
все одно забуде.

°

Ягня не вчить вівцю,
де їй пастиись.

°

Вчення краще, ніж золото.

°

Виховання краще за освіту.

°

Не повторюй —
знань не добавиться.

°

Із старшим радься, як із батьком;
з рівним радься, як із братом;
з молодшим радься, як із сином.

°

Бувалий краще, ніж мудрий.

°

У нього довга борода і куца пам'ять.

Хто старший за тебе на день,
досвідченіший на рік.
Хто старший від тебе на місяць,
досвідченіший на століття.

°

Той, хто старший за тебе на одну
ніч, хитріший за тебе.

°

Один приклад краще
за сім мудрих повчань.

°

Для науки забудькуватість — біда.

°

Спершу прагни знань, а потім —
золота.

°

Слухай, і ти будеш знати, помовч —
і ти уникнеш небезпеки.

°

Одноденне козеня вже знає своє
місце.

°

Кочівник знає, як знайти воду.

Хто мандрує, той пізнає світ.

Покинути Варш і податися в Мекку¹.

Відвідав і Акку², і Мекку.

Шайтан знайомий з аллахом,
а проте грішнить.

Шайтан знає свого господаря,
та все одно затіває зле.

І я не знаю, і зірдар не знає.

Найважче пізнати самого себе.

Муха знає, як молоко виглядає.

¹ Мекка — священне місто мусульман.

² Акка — місто на східному березі Середземного моря, великий порт.

Муха знає в обличчя продавця
молока.

Муха знає бороду кондитера.

Літню жінку не треба вчити,
як накладати покривало.

Вченому не подарують жодної
помилки, а невігласу й сімдесят
простять.

Багач пишається багатством,
вчений — працями.

Учений без праць, як хмара
без дощу.

Один день вченого цінніший,
а ніж все життя невігласа.

У нього очі ще й на потилиці.

Хто зосереджується на одному,
про інше не думає.

°

Побачиш мурашок на сходах,
знай: в кімнаті розсипані крупи.

°

Не вмієш ходити, навчись хоч
плавати.

°

Як припече, то й літать навчишся.

°

Освічений німий цінніший
за балакучого невігласа.

°

Неук неuka шукає.

°

Не вчи сироту плакати.

°

Не одержав ні тугових ягід із Сирії,
ні винограду з Йємену.

°

Вся суть у корені.

Все проходить, все зникає.

°

І яйце треба вміти зварити.

°

Валиться Александрійський маяк,
а вони кажуть:
«Аллах рятує нас від пилюки!»

°

Довірений йому секрет
і поліції відомий.

°

Літо в розпалі, а молока немає.

°

Із пащі лева та в зуби шакалові.

З М І С Т

- 5 Слово до читача *Ігоря Лебединського*
18 Сонце світить усім
40 Роби добро й не випоминай його
48 Від людини залежать її справи
64 Ремесло — що золотий браслет на руці
82 Смола чорна навіть у білій одежі
110 Від любого й цибулина баранцем здається
122 Хто фініки їсть, а хто кісточки прибирає
130 Багато рук на жнивях — добре, багато рук над мискою — біда
140 Мудрість — сінь землі

АРАБСКИЕ ПОСЛОВИЦЫ И ПОГОВОРКИ

Составитель
Татьяна Николаевна Лебединская
Перевод с арабского
Т. Н. Лебединской и Ю. М. Круглака

Серия «Мудрость народная»
Сборник тридцать первый

Издательство «Дніпро»
(На украинском языке)

Редактор *В. Г. Струтинський*
Художник *О. І. Кошель*
Художній редактор *В. С. Мітченко*
Технічний редактор *І. О. Селезньова*
Коректор *О. В. Нікітіна*

Інформ. бланк № 1127

Здано на виробництво 07.08.80.

Підписано до друку 05.12.80.

Формат 70×108¹/₁₆.

Папір кн. журнальний.

Гарнітура звичайна нова.

Друк високий.

Умовн. друк. арк. 3,675.

Обл.-вид. арк. 3,092.

Тираж 50 000. Зам. 225.

Ціна 45 к.

Видавництво «Дніпро». 252601,
Київ-МСЦ, вул. Володимирська, 42.

Книжкова фабрика «Жовтень»
республіканського виробничого
об'єднання «Поліграфкнига»,
252053, Київ, вул. Артема, 25.

А79 Арабські прислів'я та приказки: — Перекл. з арабської Т. М. Лебединської та Ю. М. Кругляка; передм. І. Л. Лебединського. — К.: Дніпро, 1981. — 166 с., іл. — (Мудрість народна, зб. 31).

До збірника увійшли кращі прислів'я та приказки арабських народів, які відбивають їхню віковичну історію, досвід і звичаї.

А 70500-180
M205(04)-81 163.80. 4703000000

И (Араб)

